

24 Απριλίου 1792

Η Μασσαλιώ τισσα

Τα κορίτσια του Στρασβούργου τον είχαν ενθουσιάσει. Ο αρχηγός των εθελοντών από τη Μασσαλία μπήκε στην πόλη στητός. Μπροστά του, η επαναστατική σημαία. Πίσω του, οι πεντακόσιοι που τον ακολούθησαν. Κι ο λαός του Στρασβούργου να παραληρεί στο πέρασμά τους. Και τα κορίτσια να τους πετούν λουλούδια. Και, τι κρίμα!, να μην έχουν ένα δικό τους εμβατήριο να τραγουδούν: 24 Απριλίου 1792. Τέσσερις μέρες, αφότου η γαλλική επανάσταση κήρυξε τον πόλεμο κατά της γερμανοαυστριακής συμμαχίας που ζητούσε να την πνίξει. Στη Μασσαλία, 500 εθελοντές σχημάτισαν εκστρατευτικό σώμα. Θα πήγαιναν πεζή ως το Παρίσι να ενωθούν με το στρατό. Στις 24 Απριλίου, μπήκαν στο Στρασβούργο με σκοπό να διανυκτερεύσουν εκεί...

Εκεί, ο αρχηγός των εθελοντών από τη Μασσαλία, κάλεσε τον αξιωματικό του μηχανικού Κλοντ Ρουζέ ντε Λιλ. «Ξέρω πως φτιάχνεις στιχάκια», του είπε. «Ως το πρωί, να μου έχεις έτοιμο ένα εμβατήριο». Ήταν διαταγή κι ο Ρουζέ ντε Λιλ κλείστηκε σ' ένα δωμάτιο, να γράψει. Έμπνευση, όμως, κατά διαταγήν, δεν υπάρχει. Παιδευόταν άδικα, ώσπου κάτι θυμήθηκε. Είχε σπουδάσει αρχαία ελληνικά και, ξαφνικά, στο μυαλό του, χύθηκε ο παιάνας των Σαλαμινομάχων:

«Ίτε, παῖδες Ἑλλήνων, ελευθερούτε πατρίδα» (Εμπρός, παιδιά των Ελλήνων, ελευθερώστε την πατρίδα). Έπιασε να το διασκευάζει: «Allons enfants de la patrie, le jour de cloire est arrivé» (Εμπρός, παιδιά της πατρίδας, η μέρα της δόξας έχει φτάσει...). Σε λίγο, το εμβατήριο ήταν έτοιμο.

Οι 500 από τη Μασσαλία ξεκίνησαν το άλλο πρωί για το Παρίσι. Μπήκαν στη γαλλική πρωτεύουσα, στις 14 Ιουλίου 1792, τρίτη επέτειο της πτώσης της Βαστίλης. Ο λαός τους επευφημούσε. Τα κορίτσια τους πετούσαν λουλούδια. Κι αυτοί τραγουδούσαν. Και, σε λίγο, μαζί τους τραγουδούσε όλο το Παρίσι. Ο παιάνας της μιας νύχτας γίνηκε μόδα. Τον είπαν

τραγούδι της Μασσαλίας: Μασσαλιώτισσα. Πέρασαν περίπου σαράντα χρόνια, όταν, στα 1830, η Ιουλιανή επανάσταση καθιέρωσε τη Μασσαλιώτισσα ως εθνικό ύμνο της Γαλλίας. Σαράντα χρόνια αργότερα, η Βουλή τον ψήφισε και τυπικά. Ο Ρουζέ ντε Λιλ γύρευε τη δόξα στο πεδίο της μάχης. Τη συνάντησε στους στίχους ενός αρχαίου παιάνα που διασκεύασε. Πριν από 2310 χρόνια, ένας νεαρός πολεμιστής γύρευε τη δόξα στη ναυμαχία της Σαλαμίνας.

Ήταν ο Αισχύλος που έμεινε στην Ιστορία ως ο πατέρας της δραματικής ποίησης.

1825: Οι Έλληνες σημειώνουν καθοριστική νίκη κατά του τουρκικού στόλου στη ναυμαχία του Καφηρέα, στα ανοιχτά της Άνδρου, έξω από τον Κάβο Ντόρο.

1830: Νικημένη στα πεδία των μαχών και στριμωγμένη από τις πιέσεις των μεγάλων δυνάμεων της εποχής, η Τουρκία αποδέχεται το Πρωτόκολλο του Λονδίνου, αναγνωρίζοντας ότι η Ελλάδα είναι ανεξάρτητο κράτος.

1856: Γεννιέται ο μετέπειτα στρατάρχης Φιλίπ Πεταίν, μια από τις πλέον αντιφατικές φυσιογνωμίες της γαλλικής ιστορίας. Εθνικός ήρωας του Α' Παγκοσμίου πολέμου για τη νίκη στο Βερντέν, καταδικάστηκε μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου πολέμου για συνεργασία με τους Γερμανούς κατακτητές στην κυβέρνηση του Βισύ. Πέθανε έγκλειστος λίγο πριν να γίνει 100 χρόνων και θάφτηκε στην φυλακή.

1898: Η Ισπανία κηρύσσει τον πόλεμο στις Ηνωμένες Πολιτείες που υποθάλπουν την επανάσταση στην Κούβα. Οι συγκρούσεις κατέληξαν σε δεινή ήττα των Ισπανών που έχασαν και την Κούβα αλλά και τα περισσότερα ερείσματα τους στον Ειρηνικό ωκεανό.

1915: Οι Τούρκοι ξεκινούν τη συστηματική γενοκτονία των Αρμενίων.

1932: Στις γερμανικές εκλογές, οι ναζί συγκεντρώνουν υψηλά ποσοστά στην Πρωσία, τη Βαυαρία, τη Βυρτεμβέργη και το Αμβούργο αλλά δεν εξασφαλίζουν την πλειοψηφία στο Ράιχσταγ.

1945: Αμερικανικά στρατεύματα συναντούν τη φρίκη και απελευθερώνουν τους κρατουμένους του Νταχάου.

1950: Δημιουργείται το κράτος της Ιορδανίας με την ένωση του βασιλείου της Υπεριορδανίας και των παλαιστινιακών εδαφών, που βρίσκονταν κάτω από ιορδανικό έλεγχο.

1970: Η Ζάμπια ανακηρύσσεται ανεξάρτητη δημοκρατία, μέλος της Βρετανικής Κοινοπολιτείας.

1975: Τρεις νεκροί είναι ο απολογισμός από την επίθεση της οργάνωσης «Μπάαντερ-Μάινχοφ» στη γερμανική πρεσβεία της Στοκχόλμης.

1990: Η Ανατολική και η Δυτική Γερμανία συμφωνούν να πραγματοποιήσουν την οικονομική ένωσή τους στις 2 του Ιουλίου της ίδιας χρονιάς, με απώτερο σκοπό την επανένωσή τους σε ενιαίο κράτος.

1997: Νικώντας 73 - 58 την ισπανική ομάδα της Μπαρτσελόνα, στον τελικό του φάιναλ φορ της Ρώμης, ο Ολυμπιακός στέφεται πρωταθλητής Ευρώπης στο μπάσκετ για την περίοδο 1996 - 97.

2004: Με 75,83% «όχι», οι Ελληνοκύπριοι απορρίπτουν το σχέδιο Ανάν για τη λύση του Κυπριακού. Οι Τουρκοκύπριοι ψήφισαν 64,91% υπέρ του «ναι».

2016: Ο ακροδεξιός Νόρμπερτ Χόφερ έρχεται πρώτος με 35% στην αναμέτρηση του πρώτου γύρου για την εκλογή προέδρου στην Αυστρία. Θα αναμετρηθεί στον δεύτερο γύρο με τον οικολόγο Αλεξάντερ φαν ντερ Μπέλεν. Οι υποψήφιοι των παραδοσιακών κομμάτων που κυβερνούν μεταπολεμικά τη χώρα καταποντίστηκαν.

Η 24^η Απριλίου στον πολιτισμό

24 Απριλίου 1731

Ο Ντανιέλ Νταφόε

Γεννημένος στο Λονδίνο, το 1660, ο δημοσιογράφος και συγγραφέας του «Ροβινσώνα Κρούσου», Ντανιέλ Νταφόε, είχε πολύ καλές σπουδές και δυο πάθη: Το εμπόριο και την πολιτική. Στα 1683, ήταν ήδη γνωστός έμπορος. Ασχολήθηκε με πολλά προϊόντα, ταξίδεψε πολύ τόσο στο εσωτερικό όσο και στο εξωτερικό και έγινε οξύς και ευφυής θεωρητικός των οικονομικών. Όμως, τον χτύπησε η κακοτυχία. Στα 1692, ήταν ένας από τους 19 «ασφαλιστές εμπόρους» που καταστράφηκαν, έχοντας επενδύσει σε πλοία. Δεν είχε προβλέψει τον πόλεμο εκείνου του καιρού με τη Γαλλία. Χρωστούσε 17.000 λίρες Αγγλίας αλλά στα επόμενα δέκα χρόνια μπόρεσε να επιστρέψει τις 12.000. Ανακατεύτηκε ενεργά στην πολιτική και ήταν από τους ενάντιους του βασιλιά Ιάκωβου Β', ηγέτη της

αντιμεταρρύθμισης. Στα 1688, καλωσόρισε την πτώση του και την ανάρρηση του Γουλιέλμου της Οράγκης στον θρόνο, προσφωνώντας τον: «Γουλιέλμος, ο λαμπρός, μεγάλος, και καλός, και καλός». Οι οπαδοί του έκπτωτου μιλούσαν για τον «ξένο βασιλιά» και ο Νταφόε τους απάντησε με ένα σφριγηλό και πνευματώδες ποίημά του, με τίτλο «Ο αυθεντικός Άγγλος», μια πάρα πολύ δημοφιλή εργασία που ακόμα διαβάζεται ευχάριστα και αποτελεί διαχρονική απάντηση στις φυλετικές προκαταλήψεις. Ουίγος (φιλελεύθερος) ο ίδιος, υπέστη διώξεις από τους τóρις (συντηρητικούς) αλλά επέζησε. Στα 1719, δημοσίευσε το μυθιστόρημα για τον οποίο τον ξέρει ο κόσμος όλος: «Ροβινσών Κρούσος» (

[βλ. 2.2.17](#)

0

9

). Τελευταίο έργο του ήταν η «Λαίδη Ροξάνα» (1724). Πέθανε στις 24 Απριλίου 1731.

1934: Γεννιέται η Σίρλει Μακ Λέιν, χορεύτρια, ηθοποιός και αδελφή του επίσης διάσημου ηθοποιού Ουώρεν Μπίτι.

1942: Γεννιέται η Μπαρμπαρα Στρέιζαντ, διάσημη ηθοποιός και τραγουδίστρια.

1967: Ο Σοβιετικός κοσμοναύτης Βλαντιμίρ Κομάροβ βρίσκει τραγικό θάνατο, όταν το σκάφος «Σογιούζ», μετά από 17 περιφορές γύρω από τον πλανήτη στο διάστημα, συντρίβεται στην επιφάνεια της Γης.

1970: Οι Κινέζοι θέτουν σε τροχιά τον πρώτο τους τεχνητό δορυφόρο, τον «Μάο 1».

2010: Πεθαίνει ο συνταγματολόγος Δημήτρης Τσάτσος. Είχε γεννηθεί το 1933.